

Arrest

nr. 177 421 van 8 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 18 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die *loco* advocaat G. KLAPWIJK, verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de minderheidsgroep Gabooye, Madhibaan te behoren. U bent geboren in de stad Qoryooley waar u, tot uw komst naar België, gans uw leven heeft gewoond. Uw vader, A.H.A., geboren te Qoryooley werkte voor het Somalische leger en verdween in 2008. U bent niet gehuwd noch heeft u kinderen. Uw leerkracht van de Koranschool riep u en drie van uw medeleerlingen bij zich om over de jihad te spreken. Diezelfde avond nog kwam uw leerkracht samen met een gemaskerde jongen naar uw huis en meldde u dat het verplicht was om te strijden en dat u zich bij hen moest voegen. De gemaskerde jongen gebruikte geweld jegens uw moeder. U kreeg een ultimatum van vier dagen. Uw moeder verzekerde u dat er niets zou gebeuren met u en gaf aan u weg te sturen van Qoryooley. Twee dagen na het incident met uw leerkracht en de gemaskerde

man, ging u naar uw vriend, A.B., om hem op de hoogte te brengen van de gebeurtenissen en uw lessen in de Somalische taal te vervolgen.

Toen u samen met uw vriend terug op weg was naar uw huis, werden u en uw vriend achtervolgd. Toen u en uw vriend begonnen te lopen geraakten jullie gescheiden en na enkele valpartijen kon een van de twee achtervolgers u vatten. U werd geblinddoekt, uw handen werden vastgebonden en u werd meerdere keren geslagen. Na een 30 à 40-tal minuten hebt u uw blinddoek verwijderd en opgemerkt dat uw belagers er niet meer waren. U keerde terug naar huis en vertelde over de gebeurtenissen tegen uw moeder. 25 juni 2015 besliste uw moeder u weg te halen uit Qoryooley en u met de auto naar Mogadishu te brengen. In Mogadishu verbleefven u en uw moeder gedurende vijf dagen bij een kennis van uw moeder. Gedurende die periode hebt u een paspoort laten aanmaken om naar Ethiopië te reizen. 30 juni 2015 zijn u en uw moeder in Ethiopië aangekomen. Uw moeder was gedurende een maand weg om geld te halen voor uw reis. Na haar terugkeer maakte uw moeder de nodige afspraken voor uw reis en keerde ze terug naar Qoryooley. 21 september 2015 vernam u dat uw moeder overleden was en besloot u Ethiopië te verlaten. 23 september 2015 bent u in België aangekomen en 24 september 2015 hebt u asiel aangevraagd.

U legde geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor voor het CGVS (zie gehoorverslag CGVS dd. 28/01/2016, p.2). Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Gelet op uw verklaringen dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u afkomstig bent uit Somalië. U verklaart immers afkomstig te zijn uit de stad Qoryooley, in de regio Lower Shabelle, Zuid-en Centraal Somalië en er vanaf uw geboorte tot uw vertrek verbleven te hebben (CGVS, p 5). Er wordt echter vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit Qoryooley. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw herkomst bevraagd en beoordeeld.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn van de stad Qoryooley in de regio Lower Shabelle en daar vanaf uw geboorte tot uw vertrek verbleven te hebben (CGVS, p 7). Uit het gehoorverslag kan worden afgeleid dat u over zeer geringe, doorleefde kennis beschikt met betrekking tot uw naaste leefomgeving. Wanneer er u gevraagd wordt naar een omschrijving van de omgeving van uw huis, geeft u een erg vage en algemene omschrijving; geburen, huizen van zinken daken, huisjes, een grote boom, een open ruimte (CGVS, p 5). U slaagt er bovendien niet in de weg uit te leggen of te omschrijven noch de afstand in tijd in te schatten tussen uw huis en het huis van uw vriend, A.B., waar u gedurende enige tijd regelmatig lessen in de Somalische taal kreeg (CGVS, p 10,14). Op de vraag waar uw vriend woonde, zei u niet ver van ons huis. Een schatting van de tijd die u erover deed om zijn huis te bereiken kun u evenmin geven. Wanneer er gevraagd wordt wat u onderweg allemaal zag is uw antwoord 'huizen' (CGVS, p 14).

Ook vermeldde u bij de DVZ dat uw woning dichtbij de school Umayman lag (zie verklaring DVZ, dd. 6/11/2015, nr. 10). Merkwaardig genoeg vermeldde u deze school niet meer wanneer u door het CGVS

gevraagd werd te vertellen wat er in de buurt van uw huis te zien is en vervolgens expliciet naar de school gevraagd, zegt u nu dat ze er niet zo dicht bij ligt (zie gehoor CGVS, p. 5). Gevraagd hoe ver de school dan van uw huis is, hoelang u er te voet over deed, verklaart u dit niet te kunnen zeggen 'omdat u niet naar school ging', wat toch geen voorwaarde is om een gebouw uit uw omgeving, dat u eerder zelf aangaf als zijnde in uw buurt, te situeren. U kan evenmin uitleggen hoe de school eruit ziet (zie gehoor CGVS, p. 6). Dit alles getuigt van weinig doorleefdheid en benadrukt het ontbreken van kennis over uw concrete, beweerde leefomgeving. Bovendien slaagt u er op andere momenten in uw asielrelaas wel in duidelijke tijdsaanduidingen te geven. Zo getuigde u bijvoorbeeld dat u 30 à 40 minuten geblinddoekt op de plaats bent blijven staan waar de confrontatie met Al Shabaab plaatsvond en dat een voorbijganger 10 minuten bij u heeft gestaan (CGVS, p 32). Het is bijzonder merkwaardig dat u er wel in slaagt tijdsaanduidingen te geven met betrekking tot een eenmalige gebeurtenis en niet met betrekking tot regelmatige handelingen, zoals het stappen naar uw vriend. Gedurende het gehoor benoemt u meerdere malen dezelfde, beperkte elementen wanneer er u gevraagd wordt naar bijzonderheden in de wijk Hodan, namelijk een voetbalveld (CGVS, p 6), de school Uma Ayman (CGVS, p 6), het telecombedrijf Nation (CGVS, p 6) en een klein meer (CGVS, p 6).

In de wijk Halane vermeldt u als opvallend element het gebouw van telefoonbedrijf Hormuud. Uw beschrijving van het gebouw, dat u nochtans zelf noemde, is echter beperkt. Eerst beschrijft u wat het 'niet' is, met name u denkt niet dat het een groot gebouw met verdiepingen is en beschrijft het verder als een huis met steen, waarop u zegt het niet gezien te hebben (CGVS, p 44).

U geeft aan weet te hebben van een school in Halane maar kan die echter niet bij naam benoemen. Op de vraag of er nog andere scholen zijn in Qoryooley zegt u het niet te weten (CGVS, p 16). U kan de Koranschool waar u les heeft gevolgd niet situeren en geeft een vage omschrijving van de school en de omgeving van de school (CGVS, p 17), waarbij u opnieuw refereert naar huizen en zinken daken. Ook uw beschrijving van de grote Jamma-moskee komt zeer stereotiep over, met name wit, een minaret en tapijten binnen (zie gehoor CGVS, p. 36). Dat u er niet in slaagt een doorleefdere beschrijving te geven van de grote moskee in Qoryooley en u zich beperkt tot elementen waarmee men talloze moskeeën kan beschrijven, tast opnieuw de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Qoryooley aan.

Bovendien is het opmerkelijk dat u geen andere moskeeën in Qoryooley kent (zie gehoor CGVS, p.36). Bovendien blijkt u niet te weten waar uw moeder de tomaten haalde die ze verkocht op de markt (zie gehoor CGVS, p. 38), noch waar ze jullie water haalde (zie gehoor CGVS, p. 41). Gezien u de oudste zoon was van het gezin en op het moment van uw vertrek uit Qoryooley 18 jaar was en gezien u blijkbaar over andere, minder essentiële en levensbelangrijke dingen, wel uw moeder aansprak (bv. Over welke dorpen er langsheen de Shebelle-rivier liggen (zie gehoor CGVS, p. 46)), mag toch verwacht worden dat u ook zou weten waar uw moeder water ging halen in uw dorp.

U kan zonder aarzelen de dorpen/steden stroomopwaarts van de rivier Shebelle opsommen: Afgooye, Bariire, Awdiighley, Janaale en Gulweyn (CGVS, p44). Het is toch eerder opmerkelijk dat wanneer er u gevraagd worden van waar naar waar het water stroomt dat u zonder aarzelen de dorpen/steden benoemt, en begint met de stad Afgooye gelegen op ongeveer 76 kilometer van Qoryooley. Wanneer er u echter naar de dorpen en steden stroomafwaarts van de rivier Shebelle wordt gevraagd kan u er geen antwoord op geven. Uw verklaring hiervoor, dat uw vriend u de dorpen/steden had verteld stroomopwaarts van de rivier, is niet afdoende, noch aannemelijk (CGVS, p 46).

U geeft correct aan dat de troepen van Amisom en het Somalische leger Al Shabaab hebben verdreven rond de 3de maand van 2014 (CGVS, p 8-9). Wanneer er u echter gevraagd wordt iets meer te vertellen over die gevechten, geeft u aan dat enkel zij die deelnemen aan het gevecht daarover kunnen vertellen. Op de vraag hoe u die periode en gevechten ervaren heeft antwoordt u enkel dat u schrik had en dat er veel luide explosies waren (CGVS, p 9). Deze getuigenissen van een dermate ingrijpende gebeurtenis in Qoryooley getuigen van weinig doorleefdheid. Bovendien kon u niet aangeven of er veel gewonden en al dan niet doden waren na het gevecht. Verder in het gehoor wordt er verder ingegaan op de inval van Amisom en het Somalische leger in Qoryooley (CGVS, p 34-35). Ook hier slaagt u er niet in meer details te geven over waar, wanneer en hoe lang die gevechten geduurd hebben (CGVS, p 34-35). Op de vraag of er na de inval nog gevechten hebben plaatsgevonden in Qoryooley, is uw antwoord neen terwijl blijkt dat zowel in maart als in mei van het jaar 2014 een aanval uitgevoerd werd door Al Shabaab op militaire doelwitten in en rond de stad Qoryooley (CGVS, p 34). U verklaarde dat u gehoord had dat de Burundese nationaliteit vertegenwoordigd was in de Amisom delegatie in Qoryooley (CGVS, p 35). Dat er Burundezers waren kan niet geheel uitgesloten worden maar zeker is wel dat de Oegandezers de meest vertegenwoordigde nationaliteit is binnen de delegatie in Qoryooley. U hebt bovendien geen weet van de locatie van het kamp van Amisom in Qoryooley (CGVS, p 35).

Verder verklaarde u dat het leven onder Al Shabaab 'moeilijk' was maar slaagt u er niet echt in dit concreet aan te tonen (zie gehoor CGVS, p. 34).

Gevraagd om uit te leggen wat er dan precies moeilijk was, zegt u dat jullie niet met een short konden naar buiten gaan. Gezien de moeilijke leefomstandigheden in een land als Somalië komt het heel

bevreemdend over dat wanneer iemand die beweert heel zijn leven in Somalië gewoond te hebben, bij de vraag naar moeilijkheden enkel kan refereren naar een verbod op het dragen van shorts.

U verklaart dat er droogtes zijn geweest in Qoryooley maar kan deze niet situeren in de tijd (CGVS, p 41). Dat terwijl er vlak voor uw vertrek uit Qoryooley op 25 juni 2015 sprake was van grote watertekorten en aanhoudende droogte. Bovendien werden de jaren 2011 en 2012 in de ganse Lower Shabelle regio gekenmerkt door ernstige droogte.

Wanneer er gevraagd wordt naar hongersnoden in Qoryooley verklaart u er geen weet van te hebben (CGVS, p 41). Dat terwijl de UN in juli 2011 een hongersnood verklaard heeft in de regio Lower Shabelle die tot februari 2012 aangehouden bleef. Aangezien u toen toch al de leeftijd van 14 à 15 jaar bereikt had mag redelijkerwijs toch van u verwacht worden dat u zich dit herinnert. U verklaart dat er een ziekenhuis is in Qoryooley maar twijfelt over de locatie ervan. Op de vraag of dat altijd geopend geweest is zegt u ja maar dat u daar nooit naartoe ging (CGVS, p 45). Wij beschikken echter over informatie dat het ziekenhuis in februari 2015 gesloten was door een gebrek aan medicijnen.

Uw uitleg aan het einde van het gehoor, met anme dat u nooit buiten geweest bent (zie gehoor CGVS, p. 45) tart alle verbeelding gezien uw eerdere verklaringen dat u ging voetballen, naar de Koranschool ging en bij een vriend regelmatig lessen ging volgen. Deze verklaringen lijken dat ook ingegeven te zijn om uw gebrekkige (en slecht ingestudeerde) kennis goed te praten, maar houden helemaal niet stand.

U werd bij aanvang van het gehoor op de zetel van het CGVS op 28 januari 2015 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit/ herkomst en landen of plaatsen van eerder verblijf. U werd in de loop van het gehoor zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat uw herkomst niet aannemelijk werd gemaakt. Uw reactie hierop was dat u wel kon vertellen over het aantal wijken van Qoryooley, de bekendheid van deze wijken. U verklaarde vervolgens dat Qoryooley een provincie is in Lower Shabelle en dat Qoryooley uit de wijken Hodan, Halane en Wadajir bestaat. Bovendien voegde u toe dat er waar u gewoond heeft de moskee Jama, een telefoonbedrijf genaamd Nation, een soek waar melk verkocht wordt, de school Uma Ayman, een meer genaamd Warta Sheikh Banaaney en een voetbalstadion is. U maakt ook vermelding van een antenne die vroeger tijdens het regime van Siad Barre werd gebruikt en dat er in de wijk Halane een rechtbank en politiekantoor is. Het merendeel van deze elementen echter kwamen reeds aan bod gedurende het gehoor (CGVS, p 6) en er werden slechts enkele nieuwe elementen aangehaald. Bovendien wekt dit de schijn op van een ingestudeerd karakter. Op de vraag of er nog andere moskeeën zijn in Qoryooley waar u weet van heeft, geeft u aan het niet te weten. Tot slot werd er nogmaals beklemtoond dat u er dusver niet in geslaagd was uw herkomst aannemelijk te maken en werd er u nogmaals de kans gegeven deze vermoedens te weerleggen. U verklaarde dat u niet verwacht had zulke vragen te krijgen (CGVS, p 43). De vragen van het gehoor peilen echter voornamelijk naar de persoonlijke leefwereld en behoeven aldus geen voorbereiding. Na in te zijn gegaan op het verzoek van uw advocate wederom te peilen naar de weg van uw huis naar de Koranschool, kan u initieel geen tijdindicatie geven. Nadat de vraag herhaald wordt geeft u een indicatie van een kwartier maar kan u nog steeds geen duidelijke en gedetailleerde omschrijving geven van de omgeving (bomen, huizen) (CGVS, p 48).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomst te zijn uit Qoryooley, regio Lower Shabelle, Zuid-en Centraal-Somalië. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Zuid-en Centraal Somalië kan evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève noch dat u een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor asiel en migratie op het feit dat u niet mag teruggeleid worden naar Somalië aangezien geen geloof gehecht wordt aan uw Somalische nationaliteit."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 18 maart 2016 een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker merkt op dat zijn antwoorden op de hem gestelde vragen *“niet strijdig met de werkelijkheid worden bevonden, doch eerder getuigen van een “geringe doorleefde kennis”*. De weerhouden argumenten in de bestreden beslissing zijn, aldus verzoeker, *“geen onjuiste en vaak zelfs correcte verklaringen”*, doch wel verklaringen die *“als oppervlakkig en niet doorleeft worden beschouwd”*. Hij meent dat de bestreden beslissing *“hoofdzakelijk berust op oppervlakkige feitenpunten die op zich niet als zwaarwichtig genoeg kunnen worden beschouwd om met zekerheid te kunnen stellen dat verzoeker inderdaad zou liegen omtrent zijn werkelijke afkomst, nationaliteit etc.”*.

Hij meent dat hij *“inderdaad niet meer kan doen dan zijn omgeving beschrijven, omschrijving die overigens niet door verwerende partij wordt betwist”* en wijst erop dat hij *“nog maar 18 jaren jong is en zelfs 14 tot 15 jaar oud op moment dat bepaalde gerelateerde feiten zich voordeden”*. Hij merkt nog op dat bij het gehoor op het Commissariaat-generaal door de dossierbehandelaar *“vaak wordt gezegd aan de kandidaat-asielzoeker dat als hij niet zeker is van zijn of haar antwoord op de door het CGVS gestelde vraag, hij of zij niet zomaar een antwoord moet verzinnen maar gewoon eerlijk moet toegaven dat hij /zij het antwoord niet weet”*, iets dat verzoeker *“op heel letterlijke wijze heeft opgevat”*.

Verzoeker legt uit dat hij *“meer kan zeggen over meerdere opeenvolgende éénmalige traumatiserende gebeurtenissen dan over routine handelingen”* omdat *“het zeer aannemelijk is dat een kandidaat-vluchteling traumatische gebeurtenissen en feiten met meer precisie kan relateren dan routine feiten, om de eenvoudige reden dat deze feiten op de persoon in kwestie een grote, blijvende indruk maken”*.

Hij verwijst vervolgens naar de *“precieze feitelijke elementen”* die hij wél kon verschaffen. Volgens hem wordt de onderzoekplicht geschonden nu de commissaris-generaal *“blijkbaar in de bestreden beslissing afziet van het onderzoeken van feitelijke elementen en informatie die worden aangereikt door verzoekende partij”*.

Verzoeker klaagt aan dat hij *“gedurende zowat 4 uren door verwerende partij werd ondervraagd omtrent zijn afkomst en vertrouwde omgeving; zeer weinig aandacht werd daarbij besteed door verwerende partij aan het eigenlijke asielrelaas van verzoeker”*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing *“nietig te verklaren en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek”* en *“het uitvoeren van de volgende onderzoeksdaad op te leggen”*, met name *“een taalonderzoek naar het gesproken “Somali” dialect van verzoeker”*.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle

relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.4. Aangezien verzoeker verklaart op 1 mei 1997 geboren te zijn in de stad Qoryooley, in de regio Lower Shabelle, Zuid- en Centraal-Somalië, en heel zijn leven daar te hebben gewoond tot zijn vlucht in juni 2015, kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij opgegroeid is en 18 jaar in Qoryooley, Somalië, heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Verzoekers geografische, maatschappelijke en socio-politieke kennis zijn echter ernstig ontoereikend.

2.5. Vooreerst bleek verzoekers geografische kennis enerzijds oppervlakkig en niet doorleefd en anderzijds louter ingestudeerd. Zo kon verzoeker slechts een vage omschrijving geven van de omgeving van zijn huis (gehoor, p. 5) en verklaarde hij op de Dienst Vreemdelingenzake nog dat zijn woning dicht bij de school Umayman lag (verklaring DVZ, nr. 10), terwijl hij op het Commissariaat-generaal plots beweerde dat de school niet zo dicht bij zijn huis ligt (gehoor, p. 5). Hij kon overigens niet aangeven hoe ver de school van zijn huis is, hoelang hij er te voet over deed of hoe de school eruit ziet (gehoor, p. 6). Evenmin kon verzoeker de weg uitleggen naar het huis van zijn vriend, A.B., noch kon hij de afstand in tijd inschatten tussen zijn huis en A.B. (gehoor, p. 10,14). In de wijk Halane vermeldde verzoeker het gebouw van telefoonbedrijf Hormuud, maar hij kon slechts een oppervlakkige beschrijving van het gebouw geven (gehoor, p. 44). De school in Halane, waar verzoeker over sprak, kon hij dan weer niet bij naam benoemen en hij bleek niet te weten of er nog andere scholen zijn in Qoryooley (gehoor, p. 16). De Koranschool waar hij les volgde kon verzoeker niet situeren, noch concreet beschrijven (gehoor, p. 17). Zijn beschrijving van de grote Jamma-moskee is louter stereotiep (gehoor, p. 36) en verzoeker kende voorts geen enkele andere moskeeën in Qoryooley (gehoor, p. 36). Ten slotte bleek verzoeker niet te weten waar zijn moeder de tomaten haalde die ze verkocht op de markt (gehoor, p. 38), noch waar zijn gezin water haalde (gehoor, p. 41). In schil contrast met verzoekers vage en weinigzeggende beschrijving van zijn naaste leefomgeving, kon verzoeker zonder aarzelen de dorpen en steden opsommen die stroomopwaarts van de rivier Shebelle liggen, beginnend met de stad Afgooye gelegen op ongeveer 76 kilometer van Qoryooley (gehoor, p. 44). Dorpen of steden stroomafwaarts van de rivier Shebelle bleek hij echter niet te kennen (gehoor, p. 46).

2.6. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker *"niet meer kan doen dan zijn omgeving beschrijven, omschrijving die overigens niet door verwerende partij wordt betwist"*, ziet de Raad niet in waarom verzoeker, als 18-jarige man, er niet in zou slagen zijn eigen naaste leefomgeving te omschrijven of afstanden die hij geregeld aflegde - zoals van zijn huis naar het huis van A.B. - in te schatten, gezien deze elementen (dagelijks) visueel waarneembaar zijn, terwijl verzoeker wél vlot en met zekerheid dorpen en steden wist op te sommen toen hem gevraagd werd van waar naar waar het water in de Shebelle rivier stroomt (gehoor, p. 44).

2.7. Ook over het maatschappelijk leven in zijn stad legde verzoeker slechts onaannemelijk vage verklaringen af, die zijn herkomst dan ook geenszins kunnen staven. Zo kon verzoeker geen concrete

doorleefde verklaringen afleggen over het leven onder Al Shabaab (gehoor, p. 34). Evenmin kon hij de droogtes in Qoryooley situëren in de tijd (gehoor, p. 41), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er vlak voor zijn vertrek uit Qoryooley op 25 juni 2015 sprake was van grote watertekorten en aanhoudende droogte en dat de jaren 2011 en 2012 in de ganse Lower Shabelle regio gekenmerkt door ernstige droogte. Hij verklaarde voorts geen weet te hebben van hongersnoden in Qoryooley (gehoor, p. 41), hoewel uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de UN in juli 2011 een hongersnood verklaard heeft in de regio Lower Shabelle die tot februari 2012 aangehouden bleef. Verzoeker was toen reeds 14 à 15 jaar, waardoor dergelijke significante maatschappelijke gebeurtenissen onmogelijk aan hem kunnen zijn voorbijgegaan. Voorts stelde verzoeker dat er een ziekenhuis is in Qoryooley, dat hij evenwel niet kan situeren en waarvan hij beweert dat het altijd geopend is geweest (gehoor, p. 45). Uit voornoemde informatie blijkt echter dat het ziekenhuis in februari 2015 gesloten was door een gebrek aan medicijnen.

2.8. Ten slotte blijkt ook verzoekers socio-politieke kennis ontoereikend. Hij vertelde weliswaar dat de troepen van Amisom en het Somalische leger Al Shabaab hebben verdreven rond de 3de maand van 2014 (gehoor, p. 8-9), maar kon niet geen doorleefde verklaringen afleggen over hoe hij die gevechten beleefd heeft (gehoor, p. 9), noch over gewonden of doden na het gevecht, noch over de inval van Amisom en het Somalische leger in Qoryooley (gehoor, p. 34-35), noch over waar, wanneer en hoe lang die gevechten geduurd hebben (gehoor, p. 34-35), noch over de locatie van het kamp van Amisom in Qoryooley (gehoor, p. 35). Hij ontkende verder dat er na de inval nog gevechten hebben plaatsgevonden in Qoryooley, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat zowel in maart als in mei van het jaar 2014 een aanval uitgevoerd werd door Al Shabaab op militaire doelwitten in en rond de stad Qoryooley (gehoor, p. 34). Voorts beweerde verzoeker dat de Burundese nationaliteit vertegenwoordigd was in de Amisom delegatie in Qoryooley (gehoor, p. 35), maar maakte hij geen melding van Oegandezers, hoewel dit de meest vertegenwoordigde nationaliteit is binnen de delegatie in Qoryooley. Verzoekers kennis komt bijzonder theoretisch (ingestudeerd) voor.

2.9. Waar in het verzoekschrift wordt aangeklaagd dat verzoeker *“geen onjuiste en vaak zelfs correcte verklaringen”* verweten wordt, doch wel verklaringen die *“als oppervlakkig en niet doorleefd worden beschouwd”*, merkt de Raad op dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen, zoals *in casu*.

2.10. In het verzoekschrift wordt nog benadrukt dat verzoeker *“nog maar 18 jaren jong is en zelfs 14 tot 15 jaar oud op moment dat bepaalde gerelateerde feiten zich voordeden”*, dat bij het gehoor op het Commissariaat-generaal door de dossierbehandelaar *“vaak wordt gezegd aan de kandidaat-asielzoeker dat als hij niet zeker is van zijn of haar antwoord op de door het CGVS gestelde vraag, hij of zij niet zomaar een antwoord moet verzinnen maar gewoon eerlijk moet toegaven dat hij /zij het antwoord niet weet”*, iets dat verzoeker *“op heel letterlijke wijze heeft opgevat”*, en dat hij *“meer kan zeggen over meerdere opeenvolgende éénmalige traumatiserende gebeurtenissen dan over routine handelingen”* omdat *“het zeer aannemelijk is dat een kandidaat-vluchteling traumatische gebeurtenissen en feiten met meer precisie kan relateren dan routine feiten, om de eenvoudige reden dat deze feiten op de persoon in kwestie een grote, blijvende indruk maken”*, en wordt gewezen op de *“precieze feitelijke elementen”* die hij wél kon verschaffen. De Raad benadrukt dat voornoemde flagrante onwetendheden en fouten verzoekers herkomst uit zijn beweerde regio wel degelijk volledig loochenen. Het is niet ernstig dat verzoeker, een 18-jarige jongeman die met vrienden ging voetballen in Hodan, die naar de Koranschool ging en die bij een vriend lessen Somalisch volgde, nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld - zoals zijn directe geografische omgeving, de machtsstrijd en de rampen in zijn regio -, terwijl verzoeker wel op andere punten op theoretische wijze kon antwoorden - zoals het louter opsommen van de dorpen en steden die stroomopwaarts van de rivier Shabelle liggen -. Dit ondergraaft verder verzoekers herkomst gezien het niet aannemelijk is dat verzoeker wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven maar niet deze kennis die in zijn dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren.

2.11. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoeker niet bekend is met Somalië. De overige argumenten in het verzoekschrift inzake zijn problemen met personen die wilden dat hij zich bij de jihad voegt, die zich Qoryooley, Somalië, zouden hebben afgespeeld, hebben dan ook geen grond.

2.12. Waar in het verzoekschrift gevraagd wordt de bestreden beslissing te vernietigen en een taalonderzoek op te leggen, merkt de Raad vooreerst op dat de loutere kennis van de Somalische taal

onvoldoende is om aannemelijk te maken dat verzoeker van Somalische nationaliteit en afkomst zou zijn. De taal is immers slechts een aspect dat een herkomst kan aantonen. Bovendien komt de Somali-bevolkingsgroep niet enkel in Somalië voor maar ook in Djibouti, Ethiopië, Kenia en Jemen en is na de val van het Siad Barre-regime over de gehele wereld uitgeweken. Verder verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792), zodat een taalanalyse onder de discretionaire bevoegdheid van de commissaris-generaal valt. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet de Somalische nationaliteit of herkomst geniet. Daarenboven houdt het spreken van een bepaald Somalisch dialect niet noodzakelijk in dat men ook geboren is en altijd verbleven heeft in de desbetreffende regio. Daargelaten dat dialecten kunnen aangeleerd worden, wordt niet aangetoond dat een bepaald dialect enkel gesproken wordt door Somaliërs die nog in (een specifieke regio in) Somalië verblijven. De Raad stelt dan ook vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoonde dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht.

2.13. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bouté beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.14. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.15. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.16. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Qoryooley, Somalië niet aantoonde, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.17. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar zijn voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. De verwijzingen naar de algemene toestand in het verzoekschrift zijn dan ook niet nuttig. De verwijzingen naar de algemene situatie in het verzoekschrift is dan ook niet nuttig. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens zijn asielprocedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekende partij hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om over verzoekers verblijfplaats voor zijn komst naar België te speculeren, noch of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is – in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer verzoeker op dit punt herhaaldelijk en uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het CGVS-gehoor en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land of regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.18. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.19. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.20. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK